

[Aldt.]

vilde jeg ikke have noget at indvende mod, hvis der disse Steder fandtes Forskoler. Det gør der imidlertid kun de færreste Steder, og Ansættelsen af en Forskolelærerinde betyder altsaa, at Børnene kommer ud for et Lærerskifte straks. Tænker man paa et Barn, der gaar over i Eksamensmellem-skolen, vil det, hvis det i de 3 første Aar undervises af en Forskolelærerinde, komme ud for at skifte Lærer, eventuelt Klasselærer, efter 3die Klasse og igen efter 4de eller 5te Klasse, naar det gaar over i Eksamensskolen. For megen Skiften er et afgjort Onde, men værre er det, at jeg tror, man regner forkert, hvis man regner, at Lokkemaden med den nye Adgang for Forskolelærere til Købstadskolen skulde skaffe flere paa Forskoleseminarierne. Det vil nemlig næppe ske, og i hvert Fald kun indtil Lærerindemangelen er mindre kraftig — saa vil Byerne nemlig antage fuldt uddannede Lærere, og saa vil Lokkemaden ikke virke mere. Nej, det, der vil ske, er, at Landsbyskolernes Forskolelærere vil søge til Byerne, og saa vil Landsbyskolen sidde med Smerten — og det var vel ikke Hensigten.

Det eneste, der kan skaffe Forskolelærere nok, er en højere Løn til dem. Kan man tjene mere som Tjenestepige uden særlig Uddannelse, vil de 2 Aars Ophold paa Forskoleseminarium ikke lokke mange. Det samme Forhold gælder i øvrigt Kategorien „andre Lærere paa Landet“. Deres Stillinger vil der ikke heller blive run paa i Tider som dem, vi nu lever i. Nej, lad os kræve en ordentlig Uddannelse af vore Lærere, og lad os saa agte deres Arbejde med vore Børn og unge som et af de betydningsfuldeste, vi har, agte deres Embede saa højt, som vi agter en Dommers, og lønne det derefter. Saa vil vi kunne faa de Lærere og Lærerinder, vi har Brug for, og saa først vil vi kunne faa vor Skole ind i det Leje, den bør ligge i. Men naar vore unge søger bort fra Skolevejen, fordi det betaler sig bedre at være Husassistent eller Karl paa en Gaard, saa kommer vi naturligvis ingen Vegne.

Loven bør i det kommende Udvalg ændres, saa der gives Forskolelærere Ret til at søge til de Købstadskoler, hvor der findes Forskole. I den gør Forskolelæreren udmærket Fyldest, ja, jeg vil føje til, at i alle de Tilfælde, jeg kender, gør hun et absolut fremragende Arbejde i Smaa børnsundervisningen, men vi er betænkelige ved den megen Skiften Lærer, som hendes Arbejde ellers vil foraarsage i Købstadskolen.

Hvad angaar Forslag til Lov om en

midlertidig Ordning af Lærereksamen for Studenter, vil jeg gerne fremsætte en Række Betragtninger.

Det er bl. a. den truende Mangel paa Lærere og Lærerinder, der har kaldt dette Lovforslag frem — ellers vilde det næppe være kommet, selv om man kan henvise til Norge og Sverige, hvor man har haft en 2-aarig Seminarieuddannelse for Studenter. Forholdet er, saa vidt jeg kan se, det, at Studenter ingenlunde kan klare sig med mindre end 3 Aars Uddannelse, hvis de i alle Fag skal naa samme Udvikling, som den almindelig Seminarieuddannelse i øvrigt giver. Og saa skal det endda være flinke Studenter, saadan som det jo ogsaa kræves under den nugældende Ordning, der forlanger mg i Hovedkarakter af Studenten, hvis han eller hun skal optages i 2den Klasse.

Hvor Studenternes Antal i en Klasse ikke er større end f. Eks. 6, 7 eller 8, mener jeg — og det er ud fra personlig Erfaring, jeg taler —, at det er et absolut Gode, baade for Studenter og for Ikke-Studenter, at de gaar sammen; det virker inspirerende og befrugtende paa begge Grupper. Men jeg vil tro, at hvis Studenternes Antal udgør op imod Halvdelen af Klassen eller endnu mere, kan det virke uheldigt paa en Klasse, bl. a. derved, at Studenterne, der jo i visse Fag kan overføre Karakteren fra Studentereksamen og derfor ikke deltager i Undervisningen i disse Fag, er fraværende i et vist Antal Timer, i hvilke Timer Klassen altsaa skrumper for meget ind og mister det Liv, der er over den normale Klasse.

I saadanne med Studenter delvis fyldte Klasser melder sig naturligvis det Spørgsmaal, om det ikke vilde være bedre for begge Parter, Studenterne og Ikke-Studenterne, om de gik hver for sig og Undervisningen altsaa i Studenterklasserne blev tilrettelagt paa en for dem mere formaals-tjenlig Maade end nu. Jeg har intet imod, at man gør et Forsøg i den Retning, naar det vel at mærke kun bliver et Forsøg. Jeg føler mig ikke fuldt beroliget af de anførte Bemærkninger om Erfaringerne fra Sverige og Norge med Hensyn til Studenterlærere. Vi maa nemlig se i Øjnene, at vi derved meget let faar en særlig Slags Lærere — Lærere, der har faaet en særlig god Uddannelse i Fag, hvor man har kunnet bygge videre paa Studentereksamens Grundlag, altsaa en Række særlig godt uddannede Faglærere, som vil blive foretrukket fremfor Lærerne med den normale Seminarieuddannelse ved Undervisningen i vore Mellem- og Realskoler, f. Eks. Nu ved jeg nok, at det netop er saadanne særlig kvalificerede Faglærere,